

Medlem den fjerneste Hindring i Vejen for Undersøgelsen, men at denne tværtimod er drevet saa energisk som paa nogen Maade muligt. Jeg skal lige rekapitulere, at den 2. Juni 1916 anmodede det ærede Medlem Fængselsdirektøren om at iværksætte en kriminel Undersøgelse. Denne blev allerede beordret iværksat den 10. samme Maaned og straks paabegyndt; den lededes med stor Energi og Grundighed af Byfogeden i Nyborg og afsluttedes allerede Oktober samme Aar. Saa tilbød Fængselsdirektøren det ærede Medlem at gøre sig bekendt med Sagens Akter, hvilket Tilbud det ærede Medlem dog ikke kunde modtage paa Grund af andet Arbejde. Det ærede Medlem har derefter i 2 Rigsdagssamlinger faaet sit Ønske om Udvalg opfyldt (*Fraenkel*: Ja mit Ach und Krach) . . . Det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem siger „mit Ach und Krach“. Der har været den største Redebonhed her i Tinget til at nedsætte Udvalg. Jeg maa ganske tilbagevise det ærede Medlems Beskyldning om, at der skulde have været Mangel paa Villie med Hensyn til Udvalgsnedsættelse. Det ærede Medlem har i 2 Rigsdagssamlinger faaet sit Ønske om Udvalgsnedsættelse opfyldt, og under Udvalgsarbejdet er der ingen som helst Hindringer lagt det ærede Medlem for hans Undersøgelser og Gennemgang af Sagen.

Naar Udvalgsarbejdet har trukket saa længe ud, at man ikke naaede til Ende med Sagens behandling i første Udvalg; var det, som jeg tidligere har fremhævet, det ærede Medlems Skyld. Han kunde ikke blive færdig. Alle vi andre var færdige, men det ærede Medlem kunde ikke blive færdig.

Allerede længe før Paaske havde Flertallet sin Betænkning færdig og var rede til at afgive den, men det ærede Medlem erklærede, at han maatte have lidt Tid til at udarbejde sin. Da vi spurgte, hvor lang Tid han behøvede, svarede han, at det kunde han gøre ret hurtigt, vi kunde blot sætte en Frist. Ved nærmere Aftale blev det saa bestemt, at det ærede Medlems Betænkning skulde foreligge til Folketingets første Møde efter Paaske. Men det gjorde den ikke, til Trods for, at det ærede Medlem havde faaet en Frist paa en 4—5 Uger; Betænkningen kom først en Gang længere hen paa Sommeren, i Juni Maaned, saa det er det ærede Medlems Skyld, naar Sagen har trukket saa længe ud.

Jeg mener nu at have dokumenteret, at det ærede Medlem har benyttet Sagens

Akter paa en mildest talt ensidig, partisk og tendentiøs Maade, og at det ærede Medlem har gjort sig skyldig i grov Misbrug af Sagens Akter. Det har vist sig at være en meget betænelig Ting at slippe det ærede Medlem løs paa en saadan Pakke Akter, paa en saa omfattende Retssag, og jeg vil opfordre til, at man i Fremtiden viser den yderste Forsigtighed med Hensyn til at gøre noget saadant.

Det ærede Medlems Forslag om, at Folketinget skulde vedtage, at der nedsættes et parlamentarisk Tilsyn med Fængslerne, maa jeg selvfølgelig fraraade. Jeg tænker ikke, at det ærede Medlem, naar han tænker Sagen nærmere igennem, vil være med til at nedsætte parlamentariske Tilsyn paa forskellige andre Omraader. Hvis der skulde etableres parlamentarisk Tilsyn med Fængslerne, kunde jeg nemlig tænke mig adskillige andre Omraader, hvor et saadant Tilsyn var mere paakrævet, f. Eks. overfor Hær og Flaade. Men jeg maa ganske fraraade, at man skulde gaa hertil.

Endelig har jeg en Bemærkning at gøre, som ogsaa indeholder en Protest imod det ærede Medlems Fremgangsmaade. Jeg er kommet i Besiddelse af et Eksemplar af Betænkningen, hvorpaa der staar „Strengt fortroligt fra Folketingsmand Fraenkel“. Den er udleveret fra Bureauet den 5. Juni, altsaa inden Betænkningen blev afgivet her til Tinget, og denne Betænkning har det ærede Medlem sendt blandt andet til disse tre Kampfæller; han har, for at faa deres Udtalelser om den. Jeg ved ikke, om det er en Fremgangsmaade, man kan følge her i Tinget, om man, saa længe en Betænkning ikke er afgivet, kan sende den fortroligt ud til Kreti og Pleti og derved maa-ske skade Udvalgsarbejdet. Jeg vil i hvert Fald henstille til Tinget, om det ikke maatte finde Anledning til en Udtalelse overfor et saadant Misbrug af Betænkningen.

Jeg anbefaler altsaa fremdeles at stemme for Flertallets Indstilling.

Fraenkel: Jeg vil blot straks overfor den sidste Udtalelse af det ærede Medlem sige, at det er forkert, at jeg skulde have sendt Udvalgsbetænkningen til de tre paa den Maade, som det ærede Medlem har omtalt. Jeg har i det hele taget ikke sendt den ud, før jeg havde faaet Meddelelse om, at den var sendt til Fængselsdirektøren; saa syntes jeg, at naar Fængselsdirektøren kunde se den, kunde